

ка ви почака. И българинътъ ужъ по часовникъ се води, но всъкога закъснява, а послѣ се извинява. Разумнитъ същества, живата природа изобщо е много точна въ свойтъ дѣйствия. Разумнитъ същества абсолютно не се извиняватъ. Тъ казватъ: всъки трѣбва да бѫде точно на врѣме, нищо повече — нито по-късно, нито по-рано. Природата казва: ние не приемаме хора, които не чакатъ при вратата; ние не приемаме и хора, които закъсняватъ. Онѣзи, които не чакатъ, толкова по-злѣ за тѣхъ. Колкото по-рано отивашъ, толкова по-добрѣ, а колкото по-късно, толко злѣ за тебе.

Ние, съврѣменнитѣ хора, сме отъ тѣзи, които постоянно отлагатъ. И англичанитѣ отлагатъ. Казвамъ: българитѣ правятъ една погрѣшка външно, а англичанитѣ — вътрѣшно. Ще ви кажа дѣ я правятъ. Да допуснемъ, че съмъ далъ обѣщание да направя нѣкому едно добро, но не го направя на врѣме. Невидимиятъ свѣтъ вече счита, че не съмъ устоялъ на думата си. Мислите, ли че Англия, Германия, които можаха да направятъ нѣкой нѣща въ врѣме на войната, да се избѣгнатъ тия кръвопролития, и не ги направиха, не сѫ отговорни? — Отговорни сѫ. Разумнитъ същества ги държатъ отговорни за това нѣща. Ако направятъ то-ва, което сѫ обѣщали, добрѣ; ако не го направятъ за тѣхъ е лошото. Тѣзи свещеници, служители на Бога, както и папата въ Римъ, можаха да направятъ, много нѣщо за избѣгване на войната, но тѣ си казаха: е, за благото на църквата. Да, иматъ си тѣ свойтѣ съобразления, но казвамъ: благото на църквата седи по-долу отъ благото на Царството Божие. Азъ уважавамъ благото на всъки, но трѣ-